

ప్రతి హృదయం

రచన: శ్రీ దివాకర్ల సన్యాసిరాజు

‘ఏవండీ! అటు చూడండి. ఆ ప్రంటు సీటులో కూర్చున్న యిద్దరమ్మాయిలు రెట్టవచ్చకండా చూస్తున్నారు మిమ్మల్ని’ అంది - మాధవి మెల్లగా.

అటు చూశాను. తెల్లగా ఉన్న ముగ్గుని యింకా తెల్లగా కనబడేలా ఉండాలనేమో ఆరంగుళం మందాన్ని ఫేస్ పాడర్ అద్దుకొని, చెవులకి బెనారస్ రింగులు పెట్టుకొని, పంజాబ్ డ్రెస్ లో ఉన్న - ఆ యిద్దరమ్మాయిలో మొదటి అమ్మాయి నావైపే చూస్తోంది - రెండో అమ్మాయి కోజ్ కలర్ ఫేస్ పాడర్ అద్దుకుంది. పెదాలకు లిఫ్ స్టిక్. చెవులకి డ్రెస్ లు, రెండు జడలు, చేతులులేని జాకెట్ వైట్ టెర్రిన్ సారీ, తెల్లటి తేనిటి బేగ్, మెళ్ళో తెల్లని ముత్యాలగొలుసు - పాపం అందంగా కనబడాలని వాళ్ళు పడిన అవస్థ చూసేసరికి నవ్వుచింది నాకు.

నేనటుచూస్తూ నవ్వేసరికి ఆ యిద్దరమ్మాయిలు ముఖాముఖాలు చూసుకోసాగారు - ఎందుకు నవ్వుతున్నానో ఎవర్ని చూసి నవ్వుతున్నానో అర్థంకాక మాధవి నావైపే చూస్తోంది.

‘ఈర్ష్యపడుతున్నావా?’ నవ్వుతూ అన్నాను.

‘ఎందుకూ ఈర్ష్య - ఈర్ష్యపడుతున్నాను’ అంది మాధవి.

‘ఎందుకో?’

‘ఎవరికి లభిస్తుందండీ అంత అదృష్టం? కోరుకున్న వారని పొందడం - అన్నివిధాలా అనుకూలమైన భర్తను వీ స్త్రీ గర్వపడదు? తన భర్తలో ఉన్న ఆకర్షణ అతని అందానికీ, ఆయన్నే రెప్పవచ్చ

కండా చూస్తూ అనూయ కళ్ళల్లోంచే వెదజల్లే అమ్మాయిల్ని చూస్తుంటే అతని భార్యకి గర్వంకాదా?

‘బాగుంది భర్తల్ని అర్థంచేసుకునే నీలాంటి నిష్కల్మషమైన ప్రేమమూర్తి భార్య అయితే గర్వ బడుతుందిగాని - ఎందరు ఈర్ష్యలు, ద్వేషాలు పెంచుకొని, భర్తవైపు వీ స్త్రీ చూసినా, భర్త మళ్ళీ స్త్రీని ఒక్కక్షణం పరిశీలనగా చూస్తే చాలు, వాళ్ళిద్దరికీ ఏదో నీచ సంబంధం అంటగట్టి - దాంతోనే ఉట్టి కట్టుకొని ఊరేగడం మానేసి, నన్నెందుకు వెళ్ళిచేసుకొని, నా గొంతుక కోసారూ? అంటూ సాధించి, సాయంత్రం బండికే పుట్టింటికి పరిగెత్తే భార్యారత్నాలు ఎంతమంది లేరు!’

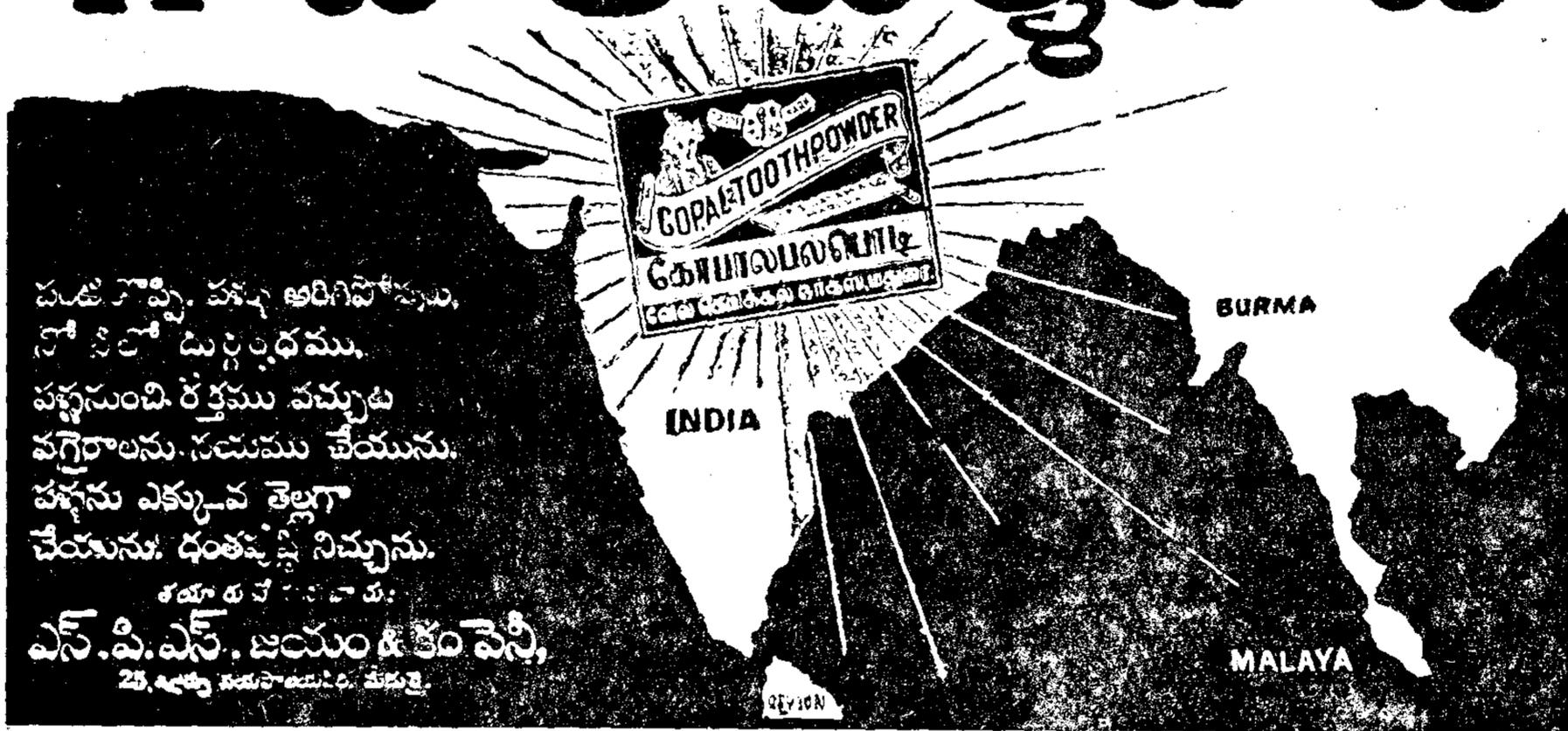
‘ఛీ! ఎవరుంటారండీ అంత సంకుచిత హృదయం గలవారు?’

‘ఎందుకులేరూ - స్త్రీ శారీరకంగా గట్టిదే కావచ్చు అందమైనదే కావచ్చు కానీ మానసికంగా దుర్బరాలు. పురుషుడి ప్రేమ స్త్రీ శరీరాన్ని సంతృప్తి పరచగలదు - కానీ ఆమె మనసుకి మాత్రం అసంతృప్తి. ఆ మనసులో ఎల్లప్పుడూ నిండి ఉండేది - భయం - ప్రేమించని సమయాల్లో పురుషుడు చెయిజారిపోతున్నాడని, తన శరీర సుఖాలు పొందనివేళ్ళలో తన నుండీ దూరమై, పురుషత్వపు కోటలో తలదాచుకుంటున్నాడని, అతన్ని వెన్నంటే శక్తి తనకు లేదని స్త్రీ భయం.

మగవాడు ఎప్పుడైనా - ఏదైనా ఆలోచిస్తూ స్త్రీ దృష్టిలో దానికి ఒకటే అర్థం - అతని

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో అన్ని నాపలలోను దారుకుతున్నది

గాంపాక్ పళ్ళపాడి

పడుకోవ్వీ. పళ్ళ అడిగిపోవ్వీ.
 నో పిలో దుర్బలము.
 పళ్ళనుంచి రక్తము వచ్చుట
 వగైరాలను నయము చేయును.
 పళ్ళను ఎక్కువ తెల్లగా
 చేయును. ధంతవృద్ధి నిచ్చును.

ఎస్.పి.ఎస్. జయంకృతం వెన్కీ,
 23, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్యం, మద్రాస్.

స్త్రీ గురించే ఆలోచిస్తున్నాడని - మరేదో ఆలోచిస్తున్నాడని కాని, మరో భావం అతనిలో మెదులుతోందని కాని, స్త్రీ తలంచదు - ఒప్పుకోదు.

అందుకే నేమో భర్త తీరిగ్గా ఉన్న సమయాలలో పడే, పడే, అతన్ని నిశితంకా పరీక్షిస్తూ 'మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారా? నేను అందంగా ఉన్నానా, మీ కలా కనిపిస్తున్నాను?' అంటుంది.

స్త్రీ సమక్షంలో ఎప్పుడైనా సౌందర్యం గురించి చర్చవస్తే దానికి అర్థం స్త్రీ సౌందర్యమేనని, ఆ అసమాన మహోజ్వల సౌందర్య పుష్పం స్త్రీయేవని, ఆ పుష్పంకోసమే, ఆ పుష్పంలోని మకరందం ఆస్వాదించడానికే పురుషుడి మనస్సెప్పుడూ కాంక్షిస్తూ ఉంటుందని - అనుకోంటూ, ఉంటుంది.' అన్నాను మెల్లగా.

అదే సమయంలో బస్సు బృందావన్ కార్డెన్సు చూపించింది. అది టూరిస్టు బస్సు బెంగళూర్ నుండి బయలుదేరి, బెంగళూర్ మైనూర్ లో చూడనుఖ్యస్థలాన్ని చూపించి సాయంత్రానికి బెంగళూర్ లో బయలుదేరిన స్థలానికి చేరుకుంటుంది.

టుంది. అయితే వారానికి రెండుసార్లు ఈ సౌకర్యం ఏర్పాటు చేయబడింది. పదిరూపాయలతో సునాయా సంగా అన్నీ మాసి రావచ్చు. నేను యింతకుముందో సారి వెళ్ళాను. వెళ్ళిచేసుకొని శ్రీమతితో బయలుదేరాను మళ్ళీ. బృందావన్ కార్డెన్సు చూసేసరికి మాధవి ముఖం సంభ్రమాశ్చర్యాలతో నిండిపోయింది.

'ఏవండీ వూర్వం రాధామాధవులు విహరించే బృందావనం ఎలాగుందో కానీ, యిది చూస్తే యిలాగే ఉండేదా యింత కన్నులపండువుగా ఉందా అని పిస్తోంది.' అంది మాధవి.

'మాఫ్ కీజియేనా. ఆవ్ మదరాసీ హైక్యా!' అనబడే సరికి వెనక్కి తిరిగాను.

బస్సు ఆగి దిగే సందడిలో మర్చిపోయాం - ఆయిద రమ్మాయిల్నీ. పంజాబీ డ్రెస్ లో ఉన్న అమ్మాయి అడిగింది హిందీలో.

'ఓహా! మె మదరాసీ హుల్ అన్నాను హిందీలో. 'ఏ వూరునుండి వచ్చారు?' రెండో అమ్మాయి అంది నా ప్రక్కన నడుస్తూ.

పచ్చని దేహచ్చాయ మృదువైన కంఠం గుధురమైన ధాష - అందంగా నీండుగా

M/S.

'వికాఖపట్నం' మండీ వచ్చాం.' అన్నాను.

మాధవికి హిందీరాదు. వీళ్ళకి తెలుగురాదు. హిందీలో సాగుతోంది సంభాషణ నేను వంటరికాన నే వాళ్ళు యింతసాహసం చేసి మాట్లాడేవారు కారేమో.

ప్రక్కన మాధవి ఉండటంవల్ల నిర్భయంగా ప్రశ్నలు వేస్తున్నారు.

'ఆమె...మీ... భార్య!' అంది మొదటి అమ్మాయి తడబడతూ.

'ఆ!' అన్నాను నవ్వుతూ.

మాటల్లో మొదటి అమ్మాయి పేరు పకీలా, రెండో అమ్మాయి బెంగాలీ - పేరు ఆనీత - యిద్దరూ సీనియర్ కేంబ్రిడ్జి కలకత్తాలో చదువుతున్నారని తెలుసుకున్నాను. ఒకసారి ఆ ప్రజాకాలన్నీ చూసినవాణ్ణి గనక మాధవితోపాటు వాళ్ళకి కూడా అన్ని చూపించి వివరంగా చెప్పాను. పాపం ఆ అమ్మాయి లిద్దరూ మాధవితో మాట్లాడుదామని విశ్వప్రయత్నం చేసి విఫలయ్యారు. తెలుగులోనూ హిందీలోనూ చెప్పేసరికి నా తలప్రాణం తోక్కొచ్చింది. - లాచ్ టైమ్ కావడంవల్ల బస్సుద్వారకెళ్ళి ప్లాస్కు టిపిన్ కేరియర్ తీశాను.

ఎంత చెప్పినా వినకండా అమ్మాయి లిద్దరూ తాము తెచ్చుకున్న స్కీట్సులో మా యిద్దరికీ పంచి యిచ్చారు. మాధవితో నన్ను మాట్లాడటానికి ఆవకాశం లేకండా ఏవేవో అడుగుతున్నారు. తెలిసినంతవరకూ జవాబులు చెబుతూనే ఉన్నాను. ఆ సందర్భంలో మాధవి తెలుగులో అడిగిందానికి హిందీలోనూ, ఆ అమ్మాయిలు హిందీలో అడిగినదానికి తెలుగులోనూ చెప్పడం కూడా జరిగింది. బస్సులో వచ్చేటప్పుడు ఆ యిద్దరమ్మాయిలు నా ప్రక్కన కూర్చోనే సరికి కొంచెం యిబ్బందిగా ఫీలయ్యాను. రెండో వైపు కూర్చున్న శ్రీమతి ముఖం గంభీరంకా తయారైంది. మా అదృష్టం బాగుండి వాళ్ళు మేం దిగిన హోటల్లో దిగలేదు. బస్సు దిగగానే 'ఎప్పుడు వెళ్ళిపోతారు?' అడిగారిద్దరూ.

'రేపు సాయంత్రం' అన్నాను.

'ఆ... రేపే మేం కూడా వచ్చేస్తాం. స్టేషన్లో క... మాకు మంచి కంపెనీ' - అన్నారిద్దరూ. అన్నాను.

అందానికీ మన్నికకూ -

జయప్రకాష్ బనియన్స్

వాడి సంతృప్తి పొందండి.

*

జయప్రకాష్ హాయిసరీస్

తిరువూరు - 2.

వాళ్ళు వెళ్ళగానే 'అమ్మయ్య!' అంది మాధవి పెద్ద బరువు తొలగినట్లు.

హోటల్లో మారూమ్లోకి వెళ్ళగానే - నా వై విప్పతూ -

'మనం రేపు సాయంత్రంకా ఉండొద్దు - ఉదయాన్నే వెళ్ళిపోదాం' అంది మాధవి.

'ఏం?! వాళ్ళిద్దరూ నుళ్ళి వెంట బడతారనా - అలాగే లే ఉదయాన్నే వెళ్ళిపోదాం మొత్తానికి స్త్రీ వనిపించుకున్నావ్' అన్నాను నవ్వుతూ.

"కథాంజలి"లో వెలువడే కథలన్నీ కేవలము కల్పితం. ఎవరినీ ఉద్దేశించి వ్రాశినది కాదు. రచయితల రచనలకు మేము ప్రత్యేక భాద్యులుకాదు.

—సంపాదక